

Микола БЛИЗНЮК

Наймилий край

Вірші для дітей

"Лисаний Камінь"

Косів
2014

УДК 8.82
ББК 84.4 (УКР-4ІВА)-5
Б 69

Автор висловлює щиру вдячність
Косівській районній раді,
генеральному директорові КП «Гурт-Мрія»
Олександрі Миколаївні Сеняк
(м. Івано-Франківськ),
директорові видавництва « Писаний Камінь»
Михайлові Дмитровичу Павлюку
за фінансову підтримку видання.

Близнюк М.І.

Б 69 **Наймиліший край:** Вірші для дітей/Близнюк М.І. – Косів: Писаний Камінь,
2014. – 96 с., іл.

ISBN 978-966-8519-89-5

Нова книга Миколи Близнюка “Наймиліший край” містить різноманітні за змістом та жанровими ознаками твори. На її сторінках уважні читачі знайдуть скоромовки і загадки, абетку, пісні, вірші на історичні, екологічні, українознавчі, фольклорні теми. Вони розширять уявлення дітей про предметний світ, який їх оточує, допоможуть пізнати стосунки між людьми, виховують любов до найдорожчої Вітчизни – України, вчать змалечку прилучатися до добрих справ, допомагати батькам, шанувати старших.

Книжка стане чудовим подарунком для Вашого малюка. Вона буде корисною і для вихователів дошкільних закладів, учителів молодших класів, керівників гуртків у позашкільних установах, студентів педагогічних факультетів, а найперше – для батьків, які прагнуть, щоб їх дитина росла розумною й талановитою.

ББК 84.4 (УКР-4ІВА)-5

ISBN 978-966-8519-89-5

© М.І. Близнюк, 2014
© А.Г. Григорук, вступна стаття,
редагування, 2014
© Л.І. Ковалишин-Косович
ілюстрації, 2014
© Видавництво
«Писаний Камінь», 2014

Зміст

Аделя ГРИГОРУК.	Олег	22
Чарівна Країна Дитинства	Уболівальники	22
Миколи Близнюка	Захисник	23
	Звичайний м'яч.....	23
	Невдаха	23
ВЕСЕЛИЙ НАСТРІЙ	Швець.....	24
Святвечір.....	Помічниця.....	24
Наша коляда	Зайченя	24
Маланка	Вишивати я навчуся.....	25
Бечка	Уважна доня.....	25
Сміливий хлопчик.....	Здогадлива Соня.....	25
Вогники	Умійко	26
Дарунки.....	Невмілий синочок.....	26
Перший сніг.....	Обережний Андрійко	26
Лисичка	Образив	27
Вдячна Тоня.....	Не зголодніла	27
Неуважний Василько	Кольоровий хлопчик.....	27
Рукавички	Тоня.....	28
Мамин синок	Квіточки	28
Дивувалась Ася.....	Малюнок.....	28
Спи, Віталику.....	Кмітлива лисичка.....	29
Василинка	Сонечко.....	29
Радість	Ворона	29
Вдячний Мурчик.....	Скоромовки	30
Музикант		
Дударик.....	ХТО ТИ ТАКИЙ?	33
Співак.....	Котигорошко	34
Петрусь-гуцулик.....	Захисник	35
Прапорець.....	Вернигора.....	36
Вчителька	Крутивус	37
Найменша	Мамай	38
Валентин.....	Слава	39
Друзі		

Бойовий гопак	39	Погрози.....	58
Хто ти такий?.....	40	Пан Тюлень	58
Сопілкар.....	42	Моржі.....	59
Гість.....	42	Загартований.....	59
Чугайстрова криниця	42	Пінгвін.....	59
Аридник.....	43	Коник.....	60
Скарби	43	Мандрівник	60
А я Баба Яга.....	44	Кран і туман.....	61
Найхитріша.....	44	Годинник.....	61
Безсмертний	45	Біль.....	61
Сміливець	45	Неслухняний слоник.....	62
Гостя.....	46	Довірливий Папуга	62
Пан Коцький	46	Короткозора жирафа.....	63
Знамениті	47	Леопард	63
Солом'яний бичок.....	47	Розмова	64
Плаче Мавка	48	Красуні.....	64
Спів русалок.....	48		

УСЕ ЖИВЕ,

ВСЕ НА ЗЕМЛІ ГОВОРИТЬ

Художник.....	50
Галинка	50
Скромна Ваза.....	50
Сумні книжечки.....	51
Бережливий	51
Неохайна	52
Сонячний зайчик	52
Кашка	53
Незвичайна ріка.....	53
Сом і сон	54
Бабка-вертоліт	54
Дощик	55
Співи	55
Жабка	55
Весела білка	56
Простий і скромний	56
Кмітливий.....	57
Пісня	57
Невдоволені.....	58

АБЕТКА

«ОДНА СІМ'Я»

ЗАГАДКИ

ЗАСПІВАЙМО РАЗОМ

«ОДНА СІМ'Я»	65
ЗАГАДКИ	76
ЗАСПІВАЙМО РАЗОМ	81
Ми маленькі християни.....	82
Срібний човник	83
Зіронька.....	84
Хитра доня.....	85
Грайливі потічки.....	86
Чугайстер-музикант	87
Миколай.....	88
Жартівник	89
Новорічний ранок.....	90
Коляда.....	91
Писанка моя.....	92
Мама Галя.....	93
Грай, бандуро, грай.....	94
Невмирущі на віки.....	95

ЧАРІВНА КРАЇНА ДИТИНСТВА МИКОЛИ БЛИЗНЮКА

Не раз доводилося чути, як письменник Микола Близнюк читає свої твори перед дитячою аудиторією. Часто слухала й дітей, які декламували його вірші на уроках, конкурсах, літературних зустрічах. І в тих, і в тих випадках впадало в вічі, мабуть, найголовніше: щирість інтонацій й замилювання світом, яскраво відтвореним поетом. Світом рідних Карпат – зеленим, шумливим, лагідним чи грізним з бистрими ріками, струнками смереками, мільйоннолітніми вершинами гір, огромом високого простору, що веде в безкрає небо і білі хмари...

У цей знайомий пейзаж митець дуже органічно вписує міфічних і казкових істот, людей, тварин, які за споконвічними неписаними законами живуть у неподільній єдності.

Микола Близнюк дотримується думки (її у свій час відстоював педагог і письменник Януш Корчак), що дитина має право на любов та повагу, й послідовно втілює цю думку в своїх поезіях. Їх він створив чимало – десь більше трьох тисяч. Частина написаного ввійшла у збірки «Чугайстрова криниця» (1996), «Чудасія» (2000), «Художник Мурчик» (2002), «Весела калина» (2004), «Срібний човник» (2006), «Вухатий мандрівник» (2007), «Добрий чарівник» (2009), «Всі ми любимо співати» (2013). Літературний доробок М.Близнюка, а це крім дитячих, ще й такі книги, як «Окрилені гори» (1991), «Олекса Довбуш» (1999), «Сонцевіри» (2011), «Дві поеми» (2011), відзначений преміями імені Михайла Павлика (2001) та «Князь роси» імені Тараса Мельничука (2013). Остання особливо дорога для письменника, оскільки незабутній Тарас Мельничук – відомий поет-дисидент, лауреат Шевченківської премії – був його літературним учителем, багатолітнім щирим другом, з яким вони ділили і шматок хліба, і дах над головою, і найсокровенніші думки про вічне – мистецтво та літературу.

Нова книга Миколи Близнюка «Наймиліший край» містить різні за змістом та жанровими ознаками твори. На її сторінках шанувальники художнього слова знайдуть скоромовки і загадки, абетку, пісні, вірші на історичні, екологічні, народознавчі, фольклорні теми. Вона складається із чотирьох розділів: «Веселий настрій», «Хто ти такий?», «Усе живе, все на землі говорить», «Заспіваймо разом».

Дуже докладно розповідає письменник про тварин, звірів і птахів, розширює уявлення дітей про предметний світ, який їх оточує, допомагає пізнати стосунки людини і природи, навчає прислухатися до голосу пташки, тихенького шепоту листу, дзюркотання струмочка, що біжить собі крізь гущавину кудись у далечінь...

Автор веде мову з дітьми про все, чим повниться їх життя: нетерпляче очікування свят і радість Різдва, що разом із першою зіркою приходить у наші домівки, веселу коляду, яка мандрує з малечею від хати до хати, сповіщаючи всіх, що Христос народився, карнавальну гуцульську переберю – Маланку, яка тішить і дорослих, і малих своїм неповторним колоритом і сердечним віншуванням добра й гараздів для кожної християнської родини...

Але крім свят, є й будні в дитячому житті. Однак вони зовсім не сірі й нудні – навпаки: наповнені цікавими заняттями й змістовною працею. Микола Близнюк

розповідає, як його герої читають, малюють, майструють, вишивають, допомагають батькам, грають у футбол, співають, гуляють з молодшими братиками й сестричками. І хай не завжди в них усе виходить якнайкраще, однак малята дуже стараються і тому заслуговують на похвалу.

Як виховувати в собі наполегливість, силу і відвагу, письменник показує на прикладі відомих персонажів – Кирила Кожум'яки, Котигорошка, Крутивуса, Вернигори, козака Мамаю, славних воїнів – захисників України від чужинського ярма. Він учить любити свій край, цінувати рідну мову, бути відданими українському народові. Природно й проникливо звучать поетові слова, звернені до кожного дитячого сердечка:

І куди ти не полинеш,
Вчуєш голос Батьківщини,
Голос предків крізь віки
Нагада, хто ти такий.

У Країні Дитинства не можуть не звучати дзвінкі пісні, адже їх так люблять малята. Тому автор подає чотирнадцять чудових вокальних творів, музику до яких написали Петро Юсипчук та Лариса Чупринчук. Це пісні про Різдво, коляду, святого Миколая, Новий рік, Діда Мороза, Великдень і його символ писанку, найдорожчу маму Галю, срібний човник, веселі забави лісових звірят і чарівника Карпат – дідуся Чугайстра.

Бадьорі, оптимістичні мелодії пісень «Грай, бандуро, грай», «Невмирущі на віки», будять у юного покоління патріотичні почуття, збагачують духовним досвідом, прилучають до непроминальних національних цінностей – відданості й вірності матері Вітчизні. Як непохитна певність у завтрішньому дні України і щасливому майбутньому маленьких читачів звучать поетові слова:

Волю захистять в борні
Вірність і відвага.
Степ і небо в даліні –
Синьо-жовтим стягом.

Важливе значення для книги має її зовнішній вигляд, художнє оформлення. Діти дуже люблять яскраві видання з кольоровими ілюстраціями. Недаремно Аліса Льюїса Керолла говорила: «Що користі з книжки, якщо в ній немає ні малюнків, ні розмов?»

Книжка «Наймиліший край» – повноколірна, барвіста. Її ілюструвала Любов Ковалишин-Косович, якій уже доводилося оформляти збірки М.Близнюка «Добрий чарівник», «Весела калина» та «Всі ми любимо співати». На нашу думку, художниці вдалося знайти адекватне вирішення літературного тексту й образно втілити його в численних малюнках, що прочитуються в нерозривній єдності з поезіями Миколи Близнюка.

Віриться, що Країна Дитинства, створена художньою уявою Миколи Близнюка, стане чудовим подарунком для допитливих хлопчиків і дівчаток і вони охоче помандрують її сторінками, щоб відкрити для себе багато цікавого й захопливого.

Аделя ГРИГОРУК

*Веселый
настроий*

СВЯТВЕЧІР

Дочекалася малеча:
Згас поволі день,
Усміхається Святвечір,
Коляду веде.

Радуйся, земле,
Радуйся з небом —
Ясна зоря
Зійшла над вертепом.

Сина родила
Діва Марія.
Світ весь любов'ю
Син Божий зігріє.

У кожній хатині
По всій Україні
Люд звеселився:
Христос народився!

І в наших Карпатах
Від хати до хати
Ходить малеча
Колядувати.

Кличуть стежинки
В срібних сніжинках.
Радіють гори
У рідному краї.

Вітаються люди:
— Христос ся рождає!

НАША КОЛЯДА

Колядник я — немаленький,
Не один я в татка й неньки,
З братиком колядувати
Йдем від батьківської хати.
Гарна наша коляда,
Будем нею прославляти
День народження Христа.

МАЛАНКА

Що то в горах за потіха?
Циган йде з ковальським міхом,
Циганчук на скрипці грає,
А циганка карти має...
Йдуть під ручку баба з дідом,
По снігу за ними слідом
Костомаха йде з косою
Й бородатий Цап з Козою,
Волохатий Ведмедище
В сопілчину гучно свище.
Гурт великий, що й казати!

А позаду всіх — рогатий,
Витанцьовує, жартує
І в чортячий вус не дує.
Що то в горах за потіха!
Перебралися для сміху
Хто на кого, як захоче,
Тільки б не пізнали очі.
Сміх веселий на морозі
Не згасає у дорозі
Мало не до ранку.
Так гуцули, добрі люди,
Під Василя усюди
Празнують Маланку.

БЕЧКА

Бечка б'є – не мій дідусь.
Бечка б'є, а я сміюсь.
Б'є вона всіх жартома,
І тому плачу нема.
Не буває бечка злою,
Бо освячена водою.

СМІЛИВИЙ ХЛОПЧИК

Радий хлопчик Петрусь:
— Бечки я не боюсь,
Я уже великий!
Примовляв, як вчив дідусь:
— Бечка б'є, не я б'ю,
— За тиждень Великдень.

ВОГНИКИ

Встало сонечко веселе.
Сонечку як не радіти?
Від оселі до оселі
Ходять з кошиками діти.

І дають їм залюбки
Різні ласощі духмяні —
І цукерки, й писанки...
Чисті роси на світанні,
Чисті, як і день Четвер.
Зранку пташечка щебече,
Спати не дає малечі,
Йти на Вогники зове.
В горах в кожному селі
Ходять Вогники малі.

ДАРУНКИ

Нічка ткала візерунки
Зорями в імлі.
Дід Мороз роздав дарунки
В місті і в селі.
Ой, набідувались плечі —
Міх важкий, авжеж! —
Ніс дарунки для малечі
І звірятам теж.

ПЕРШИЙ СНІГ

Плаче сніг, мокрий сніг —
Падає в калюжі,
Перехожим аж до ніг,
А вони байдужі.
Плаче сніг, перший сніг —
Вже близенько вечір.
З морозцем впаде до ніг
Радісній малечі.

ЛИСИЧКА

Мчить лисичка на санчатах
З гірки навпростець.
Щиро заздрять їй звірята
Й спритний вітерець.

ВДЯЧНА ТОНЯ

Хоч і холодно сьогодні —
Пальчики тепленькі в Тоні.
Щиро вдячна рукавичкам.
В дівчинки рум'яне личко:
Постарались морозець
І колючий вітерець.

НЕУВАЖНИЙ ВАСИЛЬКО

Вдаривсь боляче до сліз,
Біг, задерши вгору ніс.
Не тому, що він хвалько —
Неуважний Василько.

РУКАВИЧКИ

Тріскотливий морозець
Йде лісами навпростець,
Інеєм вкриває віти...
А за ним збитошник-вітер
Підкрадався біля річки
І поцупив рукавички.
Морозець потер долоні:
Не щастить мені сьогодні.
Рукавички носить він
Не прості, а льодові.

МАМИН СИНОК

Мамин Іванко синок
Вчивсь ходити не дарма.
Він куди не ступить крок —
Тільки чути: «Ма, ма, ма»

ДИВУВАЛАСЬ АСЯ

Степанко — упертий хлопчик,
Старших слухати не хоче.
Знов нашкодив сам собі —
Спинку він на сонці спік.
Дуже дивувалась Ася:
— Як на сонце він забрався?

СПИ, ВІТАЛИКУ

Спи, Віталику, синочку,
У візочку, в холодочку.
Песик наш тобі присниться
Й муркітлива сіра киця,
Чемна лялечка Катруся
І сестричка світлоруса,
Тато, мама і бабуся
Й дідуся пухнасті вуса.

ВАСИЛИНКА

В оченятах Василинки
Сяють радісні іскринки,
Хвалиться уже не раз:
— Я іду у перший клас.

РАДІСТЬ

Юлечка стає на ніжки,
Учиться ходити пішки.
Не радіти як малій —
Скоро буде рочок їй!

ВДЯЧНИЙ МУРЧИК

Гарний настрій у Сашка —
Здогадайтеся, чому?..
Мурчик радий: молочка
Друг Сашко налив йому.
П'ють свіженьке молочко
Вдячний Мурчик і Сашко.

МУЗИКАНТ

Костик, поки ляже спати,
Любить на усьому грати.
Б'є у стільчик, наче в бубон,
Слухати усім нам любо.
Тільки Тузик втік з кімнати.
Песику не дав він спати.

ДУДАРИК

На дуді заграв татусь,
З ним я вчуса грати.
Тут забідкався Петрусь,
Мій маленький братик:
— Я ще б трішечки підріс,
Я ще й не школярик.
Ви із татком — дударі,
Я — лише дударик.

СПІВАК

Репетує він щосили,
Звиклий горло дерти,
Бідолаха аж посинів —
Так співає Петрик.
Радий похвалитись часом
Наш співак завзятий:
— Голосніше цілим класом
Вам не заспівати.

ПЕТРУСЬ-ГУЦУЛИК

Ви, напевно, чули
Як Петрусь-гуцулик
В ріднім зелен-краї
На сопілці грає.
Радість в тата, в нені —
Вигравав на сцені
Від усього серця.
...Вдячні односельці.
Ви, напевно, чули:
Грав Петрусь-гуцулик.

ПРАПОРЕЦЬ

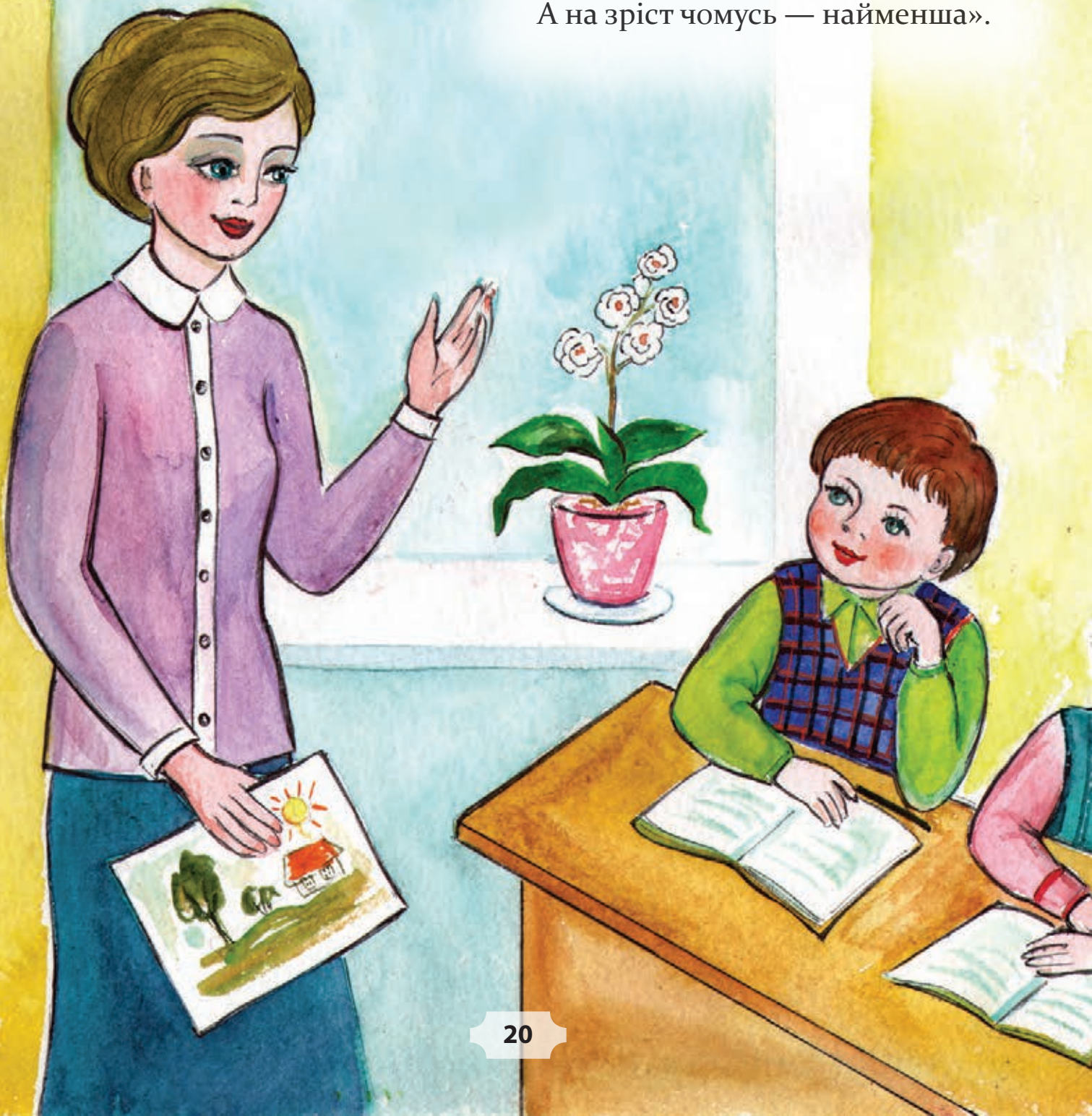
Мій маленький прапорець
Приголубив вітерець.
В нього гарні кольори.
Він – як сонечко згори,
З повені ясного неба,
Іншого мені не треба.

ВЧИТЕЛЬКА

Ми уміємо читати
Слово «мама», слово «тато».
З нею вчитись нам не ліньки,
Скоро виставить оцінки.
Гарна вчителька у нас –
Ходить теж у перший клас.

НАЙМЕНША

Хмурить брівки знов Катруся.
Прикро їй: «Я добре вчуся,
У навчанні я — найперша,
А на зріст чомусь — найменша».

ВАЛЕНТИН

В мамі я слухняний хлопчик
Валентин,
Граюся завжди охоче
Не один,
З друзями іду до школи,
Як школяр,
Прочитав матусі вголос
Весь буквар.

ДРУЗИ

Впізнаю я друга кроки,
Ми із ним сусіди.
Разом вивчимо уроки,
Разом в школу підем.
Поспішаємо щоранку
В рідний клас охоче.
Я — то дівчинка Іванка,
Він — Івасик-хлопчик.

ОЛЕГ

Біля річки в зелен-лузі
Знову разом вірні друзі,
Де у центрі поля — м'яч,
Ось-ось-ось почнеться матч.
Тільки дав суддя свисток —
Пас наліво, на ривок.
Хлопчик білочубий краєм
Першим до м'яча встигає.
Братика маленька Алла:
— Хто він? — в захваті спитала. —
— Ти не знаєш?
— То Олег.
Правда не Блохін... але
Вірять всі і я так само:
Буде грати за «Динамо».

УБОЛІВАЛЬНИКИ

Вмію я уболівати,
Як і тато, й мама.
Львівські любимо «Карпати»
Й кийівське «Динамо».

ЗАХИСНИК

В нього з номером футболка.
Як надійний захисник,
Захищатись вміло звик.
Забиває теж Миколка.
Інколи удари дальні
Для команди вирішальні.

ЗВИЧАЙНИЙ М'ЯЧ

Бита в мене голова,
Б'ють мене не на словах,
Не сказав ніхто: «Пробач...»
Я для всіх — звичайний м'яч.

НЕВДАХА

Вирішальний гол забив
(Виграти охота)!
Як би він радів! Якби
Не в свої ворота...

ШВЕЦЬ

Скільки радості в шевця,
Радості нема кінця.
Він Оксані залюбки
Шив на скрипах чобітки.

ПОМІЧНИЦЯ

Донечка Уляна —
Дівчинка слухняна,
Посуд перемила,
Трішечки втомилась.
Матінка гордиться:
— Є вже помічниця.

ЗАЙЧЕНЯ

Як не похвалити Ніну?
Виліпила з пластиліну
Прудконоге зайченя,
Скаче полем навмання.

ВИШИВАТИ Я НАВЧУСЯ

Переливчасті узори
В мерехтінні зірочок.
За ізворами ізвори.
То Карпати – рідні гори,
То матусин рушничок.
Вишивати я навчуся –
Не радіти як мені?
Вишивати вчить матуся,
Чую я її пісні.

УВАЖНА ДОНЯ

Голочку не загубила,
Гарна дівчинка Людмила,
Голочка потрібна їй,
Вишивальниці малій.

ЗДОГАДЛИВА СОНЯ

Соня зранку вишивала,
Неслухняна голка стала.
Здогадалась доня мила:
Голочка моя втомилась.

УМІЙКО

Сам немало годівничок
Змайстрував я для синичок,
Не одну шпаківню теж.
Мама хвалить: «Мій хороший,
Знай, умійком ти ростеш
І тому на татка схожий».

ОБЕРЕЖНИЙ АНДРІЙКО

Не маленький він, авжеж!
Чистить яблука уже.
Попросив Андрійка ніж:
— Обережно й рівно ріж.

НЕВМІЛИЙ СИНОЧОК

Зубки чистить він завзято,
Їх в Максимка небагато.
Чистити він тільки вчиться,
Щіточка — то помічниця.
Чистить зубки, щічки, очка
Ще невмілого синочка.

НЕ ЗГОЛОДНІЛА

ОБРАЗИВ

Хто образив так Мар'янку?
Щиро працювала зранку,
Зараз — сльози лє рясні,
Каже: «Прикро так мені,
Братик мій мене образив,
Зранку не хвалив ні разу».

Дітворі як не радіти,
В розпалі весела гра.
Мама кличе: «Любі діти,
Вам вечеряти пора».
А Настусенька несміло:
— Я ще не награлась, ні,
Зовсім я не зголодніла,
В мене ротик зголоднів.

КОЛЬОРОВИЙ ХЛОПЧИК

У помаді щічки, вуха:
Знов сестричку не послухав.
Тільки сплеснула в долоні:
— Замазура ти сьогодні!
Петрик пояснив охоче:
— Ні, я кольоровий хлопчик.

ТОНЯ

Малювати вчилась Тоня,
Як маленькою була.
Виросла, нівроку, доня.
Малювала і росла.

КВІТОЧКИ

Василько — кмітливий хлопчик
І до вигадок охочий.
Водить пальчиком в повітрі:
— Гляньте, я малюю квіти.
Ось листочки, пелюстки...
Дуже гарні квіточки.

МАЛЮНОК

Кицю я намалював
Не окату, як сова.
Показав малюнок киці,
Мружить кішечка очиці.
Щось муркоче про своє
І себе не впізнає.

КМІТЛИВА ЛИСИЧКА

Веселу синичку,
Руденьку лисичку,
Блакитного змія
Малюю, як вмію.
Вже змій паперовий
Злетіти готовий,
А слідом синичка...
Кмітлива лисичка
Літає у мріях.
Інакше не вміє.

СОНЕЧКО

Малювала сонечко Маринка.
Біля нього в подиві хмаринка:
Чи це сонечко зійшло високо,
Чи це яблучко, налите соком?

ВОРОНА

Намальована ворона
На папері чорна-чорна.
Їй зізнавсь малий Мирон:
— Я боюсь таких ворон.
І закаркала ворона:
— На малюнку я зачорна.

СКОРОМОВКИ

* * *

Сонечку сонячні сни
В сонячній сняться оселі.
Соняшник сонечко снить
В сонячних снах веселих.

* * *

Дай, Прокопе, Прокопу кропу.
Зразу Прокіп не второпав.
Дав він Прокопові кропу.
Борщик в Прокопа із кропом.

* * *

Зацвіла у липні липа,
З-за гори на липу глипав.
Пахне чаєм в липні липа,
Хто, скажіть, на липу глипав?

* * *

Ласощі смакує ласа Леся.
Лесик ласий ласощів, ласун.
З Лесею ласує ласий Лесик.
Лесю, ласо з Лесиком ласуй.

* * *
Не ласує листом лис,
Не вкривався листом —
Лис у лісі топче лист,
Дружить лист не з лисом.

* * *
На коня сідає січень.
В січні не змовкають січі.
Січень січами січе,
Аж коневі гаряче!

* * *
Для кота
Смакота
Тільки рибка
Проста.
Тільки в казці
Коту
Їсти рибку
Золоту.

Хто ти
макуй?

КОТИГОРОШКО

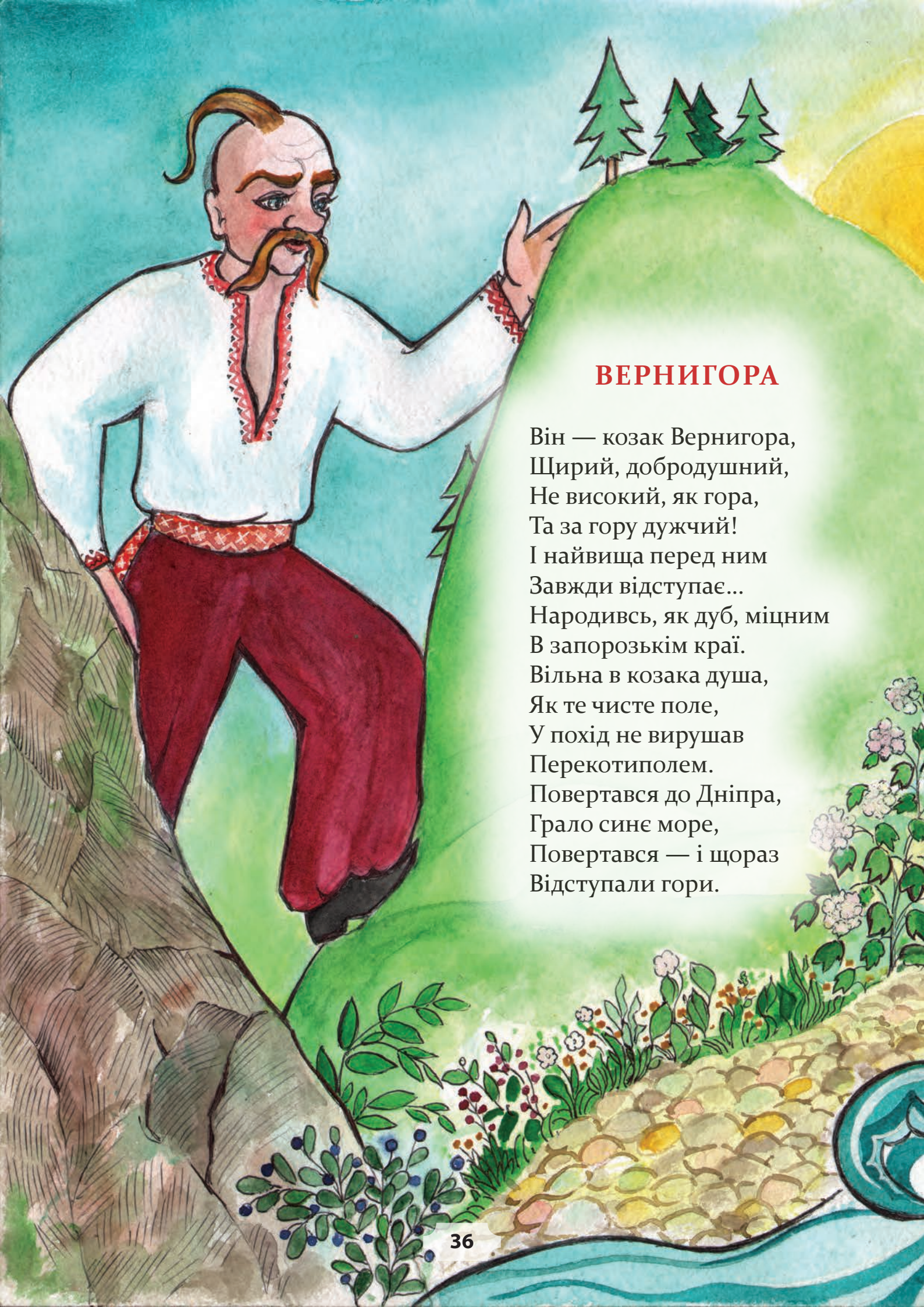
Богатир Котигорошко
Не втомився анітрошки,
З булавою третій день
Темними лісами йде,
Рідну землю захищати
Йде від батьківської хати.
Має широчезні плечі,
Голос дужий, молодечий,
Змія виклика на бій —
В нетрях притаївся змій.

ЗАХИСНИК

Змій Горинич триголовий,
Паші дихають вогнем,
Пазури жадають крові:
— Ой, боїться Русь мене!
З висоти побачу Київ,
В небо крилами расту,
Знищу я нащадків Кия,
Місто я вогнем змету!-
Вихвалявся Змій-вояка.
Смерть йому віщує степ,
Вже Кирило Кожум'яка,
Захисник Руси росте.

ВЕРНИГОРА

Він — козак Вернигора,
Щирий, добродушний,
Не високий, як гора,
Та за гору дужчий!
І найвища перед ним
Завжди відступає...
Народивсь, як дуб, міцним
В запорозькім краї.
Вільна в козака душа,
Як те чисте поле,
У похід не вирушав
Перекотиполем.
Повертався до Дніпра,
Грало синє море,
Повертався — і щораз
Відступали гори.

КРУТИВУС

Знає дядько Крутивус:
Смілий він — не боягуз.
Вус покрутить вліво, вправо
(То для нього звична справа)
І на річку погляда.
Як розступиться вода —
Стежка на самому дні,
Річку перейде по ній
І не тільки річку — море,
І веселий, і бадьорий,
Як його хвилястий вус,
Вправний дядько Крутивус.

МАМАЙ

Грає сивий на бандурі,
Грає щиро так,
Не схиляється в зажурі —
Адже він — козак!
Слухають дніпровські плавні,
Слухають степи,
В Україні нашій славній
Воленька не спить.
Усміхнувся дуб крислатий:
— Грай нащадкам, грай!
Хто ще зможе так заграти?
Лиш козак Мамай.

БОЙОВИЙ ГОПАК

СЛАВА

У музейній тиші лук
Вже давно відвик від рук.
Часом згадує стріла:
«Я потрібною була».
Згадує і сагайдак:
«У бою поліг козак».
Тихо шепче тятива:
«Слава козака жива!..»

Жвавий танець наш гопак
Затанцює й не козак.
Може, ще не чули ви:
Є гопак і бойовий.
Щоб його затанцювати,
Треба дух козацький мати.

ХТО ТИ ТАКИЙ?

Серцем пригортаеш гори,
Черемошу біг стрімкий,
Рідне небо неозоре...
Знаєш ти, хто ти такий?

І куди ти не полинеш,
Із тобою швидкоплинний
Буйний Черемош гінкий
Нагада, хто ти такий.

В лузі прихилив до серця
Сонячний калини цвіт,
Материнська пісня ллеться,
Повниться любов'ю світ.

І куди ти не полинеш,
Він з тобою-цвіт калини,
Цвіт, як сонечко, ясний,
Нагада, хто ти такий.

З ним не знатиме руїни
Край, де народився, зріс.
Ти є щирий українець,
Справжній націоналіст.

І куди ти не полинеш,
Вчуєш голос Батьківщини.
Голос предків крізь віки
Нагада, хто ти такий.

СОПІЛКАР

Як почують спів сопілки гори,
Все живе дістане мови дар.
Звірина, як люди, заговорить...
Добрий дух, Чугайстер-сопілкар,
Скропить росами барвистий цвіт
І любов'ю оповіє світ.

ГІСТЬ

Маю пір'ячко зелене,
Вчора побував у мене
Чародій дідусь Чугайстер.
Знов приніс дарунки в тайстрі.
Тук-тук-тук, тук-тук-тук...
Мій найкращий добрий друг
Вчора побував у мене –
В нього теж вбрання зелене.

ЧУГАЙСТРОВА КРИНИЦЯ

До схід сонця косарі
Косять трави на горі.
Без роси – як без коси...
Бусол повен жбан просив.
Добрий чародій з криниці
Дав напитись джерелиці.
Бусол пив. Міцніли крила.
Пив би ще... та вже несила...
З того часу не просив
У Чугайстра жбан роси.

АРІДНИК

У печери лаз глибокий,
Закамарків круговерть.
Там, зрадливий і жорстокий,
Злий напівбожок живе.
То Арідник – хитрий, гордий,
В чорному вбранні дідок.

До людей у снах приходить
В ніч без місяця й зірок.
Споконвіку нарід юдить,
Зле намотує на вус,
Нерозлучний з ним повсюди
Вірний служка – чортик Джус.

СКАРБИ

Добрий дух Чугайстер в горах
На сопілці, не на дримбі,
Грає про скарби в коморах
І про ватру у колибі.
Ті скарби чаклун Арідник
Весь у чорному шукає.
Їх Чугайстер, як саїтник,
Стереже в гірському краї.
Заховав скарби глибоко
У землі твердої грудях.
Щоб Арідник хижим оком
Не знайшов на горі людям.
У скарбах живе надія,
Віра у любов правдиву.
З ними гори молодіють
Всьому світові на диво.
Спервовіку в рідних горах
Дід Чугайстер не на дримбі
Грає про скарби в коморах
І про ватру у колибі.

А Я БАБА ЯГА

А я Баба Яга,
Завжди боса нога.
Не страшні мені морози —
Замітаю їх в дорозі.
Аж ген-ген до небокраю
Здавна на мітлі літаю.

НАЙХИТРИША

Баба я та ще Яга,
Найхитриша на землі,
Що мені зима в снігах —
Я літаю на мітлі.
В хатці вдень, як і вночі,
В снах мені шепоче ліс:
Добре спати на печі —
Взимку твій не змерзне ніс.

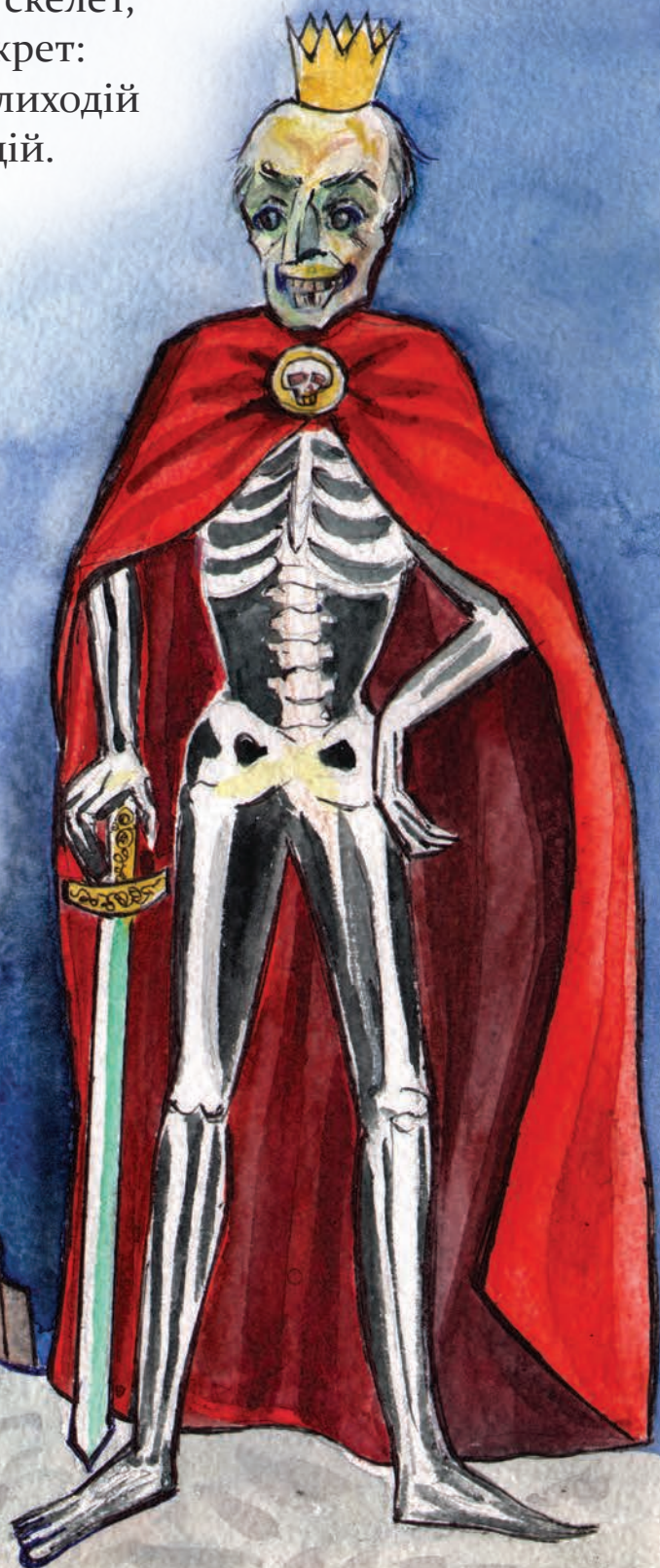

БЕЗСМЕРТНИЙ

Безліч днів, як лиходій,
На землі прожив Кощій.
В нього день за цілий рік,
Тим продовжує свій вік.
Бабі похваливсь Язі:
— Знай, орлиний в мене зір.
Хоч худющий, як скелет,
Ні для кого не секрет:
Як Безсмертний лиходій
Я лише один Кощій.

СМІЛИВЕЦЬ

Йшов я з Бабою Ягою,
Стрінув Костомаху
Із гострющою косою...
Не тремтів зі страху.
Відколи живу — вона
Не була мені страшна.
Не боюся смерті —
Я — Кощій Безсмертний.

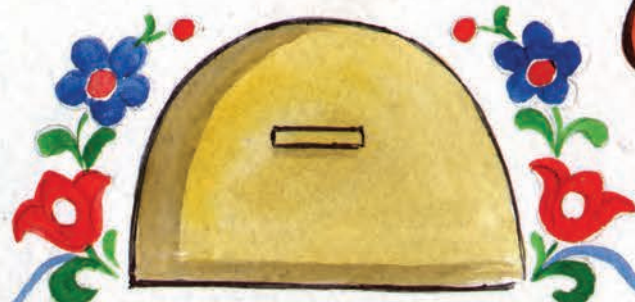

ГОСТЯ

А я Баба Яга —
Не залізна нога.
Торохтять старечі кості,
Як лечу до Вовка в гості.
Сяду місяцю на ріжки —
Не ходжу ніколи пішки.

ПАН КОЦЬКИЙ

Носить капелюх, жупан
Усіма шановний пан.
В нашій казці — не заморській —
Знаменитий пан наш Коцький.
Звуть його в житті Ониськом.
Як буває взимку слизько,
Вдень — не тільки уночі —
В снах мандрує на печі.

ЗНАМЕНИТІ

Квапився, напено, Дід
І не натягнув як слід
Теплу рукавичку ту,
Знамениту і просту.
Казку знає цілий світ,
Знаменитим став і Дід.

СОЛОМ'ЯНИЙ БИЧОК

Сам навчивсь травичку пасти
І нітрішки не гривастий.
З казки я — не Колобок! —
Солом'яний я бичок.

ПЛАЧЕ МАВКА

Плаче Мавка лісова –
Іскорками сльози.
Жовкне без дощів трава,
Десь поділись грози.
У тривозі спраглий ліс
Звів до неба очі,
Мавчиних боїться сліз
Більш від злої ночі.
Мавка зве дощі. Його
Плач лякає, поки
У сльозах живе вогонь,
До лісів жорстокий.

СПІВ РУСАЛОК

Сплять русалки в озері на дні,
В глибині прозорій.
Сняться їм неспівані пісні
І манливі зорі.
Втома вечору впаде з плечей
І в обійми ночі.
Спів русалок тихо потече,
Наче сни дівочі.

Усе живе,
все на землі
говорить

ХУДОЖНИК

Найсолодші в світі — сни,
Ну, й вигадливі вони!
Любить їх дрімливий кіт
І Мороз — веселий дід.
В снах художника уяву
Виявив собі на славу.

ГАЛИНКА

В лялечки рум'яне личко,
Голуба косинка.
Ясноока, невеличка,
Звуть її Галинка.

СКРОМНА ВАЗА

«Неповторна ти в своїй красі», —
Так мене щоденно хвалять всі.
«А чому? — осяяв здогад Вазу. —
Не хвалила я себе ні разу».

БЕРЕЖЛИВИЙ

Має книжечки Назар,
Прочитав давно буквар.
Книжечки він береже,
Хоч і прочитав уже.

СУМНІ КНИЖЕЧКИ

Дуже прикро книжечкам,
Скаржаться хлопчині:
— Як не сумувати нам?
Вчора ти і нині
Із комп'ютером весь час,
Не читав давненько нас.

НЕОХАЙНА

Довго дзумкотіла Муха
(Дощ її уважно слухав):
— Мушка не звичайна,
Мушка я — охайна.
В мене гарні, чисті ніжки,
Не брудні вони нітрішки...
Засміявся в краплях Дощ:
— З себе кралю ти не корч...
Цокотіла вслід Дощу:
— Знай, тобі я не прощу.
Краплями ти змив красу,
Чисту ранішню росу.
Я тепер звичайна —
Муха неохайна.

СОНЯЧНИЙ ЗАЙЧИК

Біг жовтогарячий
Незвичайний зайчик
Сонечком яскравим
В росянисті трави...
З вітерцем приніс
В поле рідний ліс.

НЕЗВИЧАЙНА РІКА

Повномеда ріка
Через ліс протіка.
Біля неї Ведмідь
Неголодний стоїть.
Задивившись в блакить,
Ведмедиця сидить.
На пісочку лежать
Четверо ведмежат.
Ласували й вони,
Малюки-ласуни.
Чути в тиші лісній
Бджіл веселі пісні...
Повномеда ріка —
Незвичайна така.
Серед шепоту трав
Лис її малював.

КАШКА

Усміхається Ромашка,
Сонечком ясніє кашка.
Чорний джміль у неї гість,
Любить кашку, а не їсть.

СОМ І СОН

Спить на дні озерця Сом,
Бачить дивовижний сон.
Бродить бережком Туман,
Вудочку в руках трима.
Доки спав би – невідомо.
Вудочка злякала Сома.
Наяву побачив Сом:
Бродить Песик бережком.

БАБКА- ВЕРТОЛІТ

Сонечко зійшло над краєм,
Над озерцем вмився світ.
Бабка весело кружляє
У краю озер, боліт.
Хоче знати все, цікава.
Здавна йде про неї слава,
Що вона ще й Вертолїт.

ЛАСУН

Над ставком висить калач,
Анітрохи не щербатий.
Облизався Сом-вусач:
— От би ним поласувати!

СПІВИ

Чути співи молодечі,
І пливе погідний вечір
Неквапливо по ріці,
Любить співи стрибунців...

ЖАБКА

В Жабки платтячко зелене,
Кліпають вологі очі.
Пильно дивиться на мене,
Щось мені сказати хоче.
Я почув лише: «Ква-ква!»
То усі твої слова?

ДОЩИК

Теплий дощик десь
Понад лісом плаче.
В Жабки мокрий весь,
Наскрізь мокрий плащик.
На світанку знов
Розбудив оселі.
Вже до річки йшов
По дахах веселий.

ВЕСЕЛА БІЛКА

В Білки затишне дупло,
Тепло у дуплі.
І морозам не на зло
Пісеньки незлі
Тихо-тихо так співає,
Як весна подружить з гаєм.

ПРОСТИЙ І СКРОМНИЙ

В соловейка горлечко
Не просте,
Певна сива горлиця...
А проте,
Хай насправді золоте воно,
Він — простий і скромний все одно.

КМІТЛИВИЙ

Дятлик стука: — Тук-тук-тук!
Я працюю і расту,
А як виросту великим,
Сам пошю черевики,
А Сороці — чобітки.
— Він кмітливий і меткий, —
В лісі сповістить Сорока...
Так віддячить білобока.

ПІСНЯ

Сич маленький у гаю
Пісню загубив свою.
Довго він її шукав
На деревах, в гущі трав.
Повертався плачучи,
Біль в серденьку несучи.
Ще не знав маленький Сич:
Не озветься, як не клич,
Він її почує тільки
Біля рідної домівки.

НЕВДОВОЛЕНІ

На крижині Пінгвін,
Сонечко докола...
Невдоволений він-
Потеплішав холод.
Зажурився Ведмідь,
Скаржитись нікому.
В білій шубі стоїть,
Гаряче старому.

ПОГРОЗИ

Звисли вуса у Моржа:
— Як мені синочка жаль,
Перегрівся нині
Вдома на крижині.
Заслабкі для нас морози,
Не страшні нам їх погрози.

ПАН ТЮЛЕНЬ

Уночі, тим більш удень,
Не замерзне пан Тюлень.
Як і друг його Пінгвін,
З холодами дружить він.

МОРЖІ

Неповороткі Моржі —
То ікласті звірі,
Їм морози до душі
І тумани сірі.

ЗАГАРТОВАНИЙ

Відколи живе, Тюлень
Із морозами на ти.
Звик він зранку кожен день
В крижаній воді плисти.
Став давно-давно уже
Загартованим «моржем».

ПІНГВІН

Ходить повагом Пінгвін,
З виду чорно-білий він.
Бачить воду, сніг і лід,
І таким весь бачить світ.

МАНДРІВНИК

Іграшковий Літачок
Марить небом в зірочках.
Не лише до зірочок,
Наче срібнокрилий птах,
Мандрував не раз в уяві,
Вже літав на Місяць навіть.

КОНИК

П'є бензин Автомобіль,
Їде без упину.
Коник воду п'є собі,
Любить конюшину,
Треба, щоби сильним ріс.
Виросте – потягне віз.

КРАН І ТУМАН

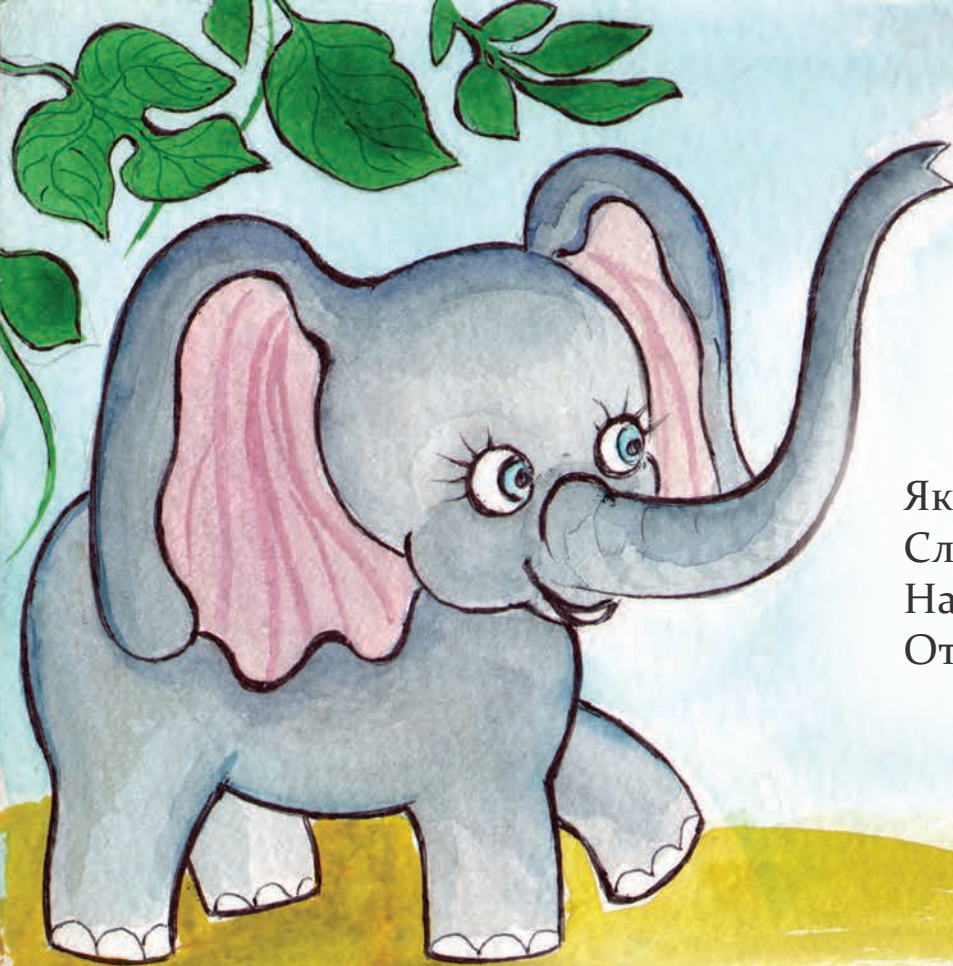
Засмутивсь підйомний Кран,
Бо не бачить крізь Туман.
Хоч силач підйомний Кран —
Не підняти той Туман.

ГОДИННИК

Щосекунди, щохвилини,
Щогодини, з року в рік
Ходить, як живе, годинник,
Не відстав, але й не втік.

БІЛЬ

Правий бік пом'ятий геть,
Мало не розбивсь на смерть.
Не вину, а гострий біль
Відчував автомобіль.

НЕСЛУХНЯНИЙ СЛОНИК

Як зарадити біді?
Слоник маму знов не слухав!
Нащо Слоніку тоді
Отакі великі вуха?

ДОВІРЛИВИЙ ПАПУГА

Був довірливий Папуга —
Крокодила мав за друга.
— Ну, друзяко, в тебе й паща,
В ній зубів дрімуча хаща!
Сів на щелепу охоче
Й зразу у халепу вскочив.

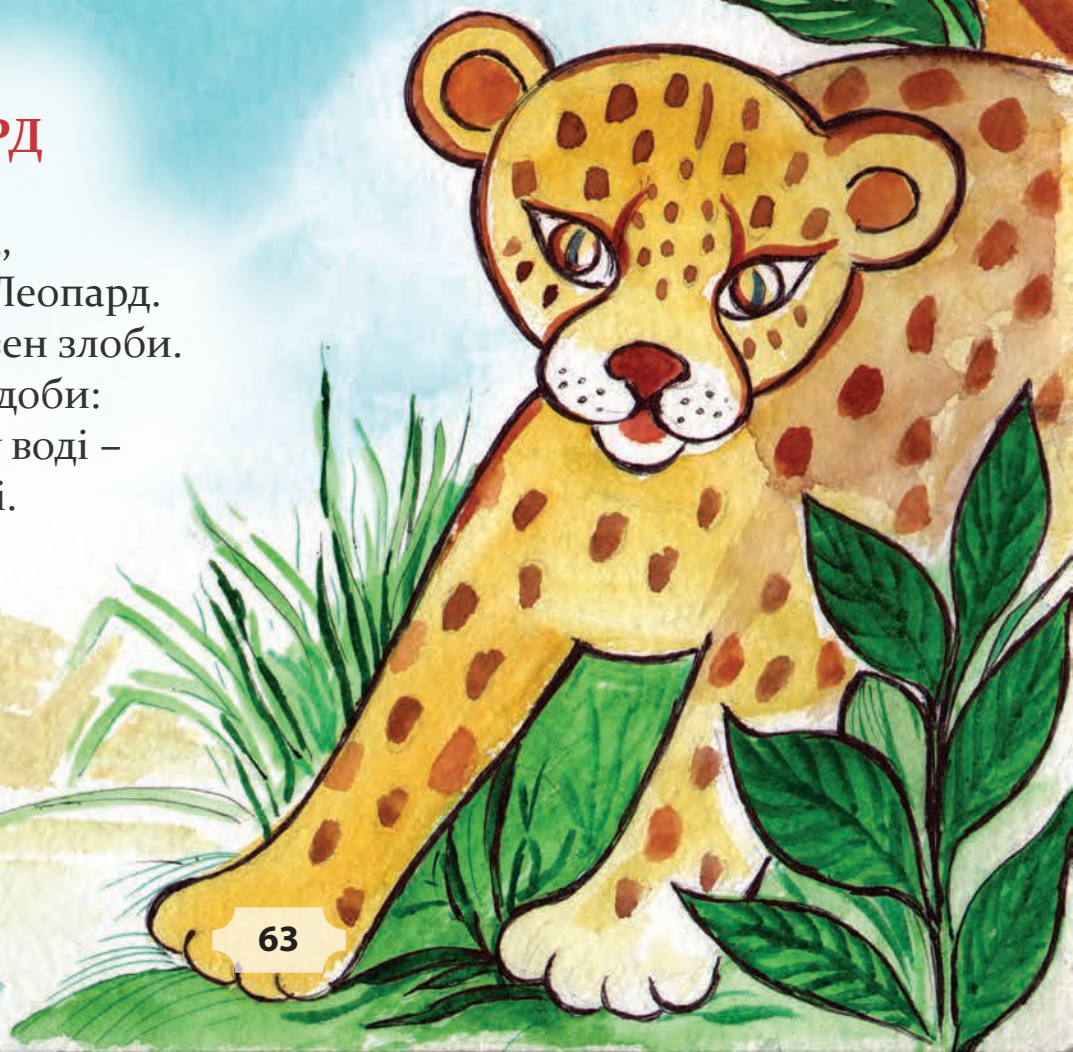
КОРОТКОЗОРА ЖИРАФА

Хто Жирафі допоможе в горі?
Прикро їй, вона короткозора.
Довга шия виросла, одначе
Шії власної вона не бачить.
...Лила сльози, мов дощили хмари,
Поки не купила окуляри.

ЛЕОПАРД

Як і сотні літ назад,
Бродить в плямах Леопард.
Бродить лісом, повен злоби.
Все йому не до вподоби:
Скільки борсавсь у воді –
Не відміє плями ті.

РОЗМОВА

Песик:

— Маю дзеркальце! Гав-гав!
У крамниці купував.

Гусочка:

— Маю дзеркальце живе.
Я пливу, й воно пливе.

КРАСУНІ

З пасовища йдуть корівки,
Йдуть до рідної домівки,
Йдуть, поважні і рогаті,
Ще й на молоко багаті.
Мінька, Манька і Красуля —
Кожна з них — для нас красуня.

Абетка «Одна сім'я»

Аа

Не позаздриш Антилопі,
Має із очима клопіт.
В неї дуже гарні очі.
Журиться, що хтось наврочить.

Бб

Став на лапки Бурундук,
Пильно обдививсь навкруг,
Все йому милує зір,
Каже: «Любо в нас в тайзі».

Вв

Полюбляє Вовчик-братик
Звечора пісні співати
Про овечок, про зайців.
Чути аж на Місяці.

Гг

Сам до себе не байдужий,
Сам себе образив дуже.
Й покотилась в Гарбуза
Кругла, як гарбуз, сльоза.

Гг

Як роззява із роззяв
Гава часто ловить гав.
Песик я з породи колі,
В мене гав своїх доволі.

Дд

Не маленький Вертоліт —
Облітає Вишні цвіт.
Радісно гуде звідтіль
Лагідний, пухнастий Джміль.

Ее

Нам, деревам Евкалиптам,
У Австралії далекій
Взимку тепло, любим літо...
Хай летять собі Лелеки
В неба голубінь прозору,
Нам рости ще вище вгору.

Абетка

Єє

У сіренького Єнота
Є до пустощів охота.
Вміє гратися Єнот
Й мати їжі повний рот.

Жж

Як старий вусатий Жук,
За усіх Жуків скажу:
— Не цураємось п'тьми,
Чорними вродились ми.

Зз

Схудою здається Зебра,
В неї наскрізь видно ребра?
Певно, то несправжні ребра:
В травах так не схудне Зебра.

Ии

У холодні дні зими
Букву И шукали ми.
З радості як не стрибати?
Я, Ведмідь, і Вовчик-братик
Вгледіли: на И в Лисички
Дуже схожі рукавички.

Іі

Набундючився Індик,
Непривітним бути звик.
Має він погану звичку
Белькотіти на Індичку.

Її

Бідкається Їжачок:
— Всіх не бачу колючок.
Не мої вони неначе...
Сів на пеня і тихо плаче.

Абетка

Йй

Спить на дні ставочка Йоржик,
Ще не їв ніколи коржик,
Йоржик ніжитья на дні —
Сняться коржики смачні.

Кк

Зупинилася край скелі,
А внизу ріка.
Іскорки в очах веселі,
Бо не боязка.
Прислухається Козуля:
Їй роки кує Зозуля.

Лл

Скромна дівчинка Лисичка,
В неї в квіточках спідничка.
Голубенький капелюшок
Пристає до ніжних вушок.

Мм

Я всидіти не можу, ні,
Бо знову весело мені,
Як розізлюсь, тим паче...
Сміюсь чи плачу від жалю,
Я, Мавпочка, вам не кривлюсь,
А розмовляю наче...

Нн

У малого Носорога
Мама, як і тато, строга,
Усміхаються нечасто...
Бачить ніченька зірчаста:
В сні синочок Носоріг
Усміхається до всіх.

Оо

Не просіть мене, Осу,
Я важке не понесу.
Спинка ніжна, я ж — Оса,
С'яє всім моя краса.

Абетка

Пп

Дуже вправний Павучок,
Він узорний рушничок
З павутинки тче завзято.
Справжній майстер, як і тато.

Рр

Рибки не бояться Рака,
Чемний Рак, не забіяка.
Рибок не щипає Рак,
Зневажає забіяк.

Сс

Лине в небеса високі
Швидкокрилий красень Сокіл.
Як і Беркут гострозорий,
Не покине рідні гори.

Тт

Мурочці, шановній пані,
Тигрик накупив Тюльпанів.
Вранці їх подарував.
Вдячна кішечка: «Няв, няв!
В день народження сьогодні
Я найбільш люблю червоні».

Уу

На Удава зливсь Папуга:
— То Удав, не я — хапуга.
Всім розкажу Удав:
— Слів чужих я нахапав.

Фф

Б'є ключем безперестанно
В бризках сонця і в туман.
Без води нема Фонтана,
Без води помре Фонтан.

Абетка

Хх

Пустотливий Ховрашок
Зранку грається з дощем.
Не біда, що весь промок,
Хоче гратися іще...

Цц

Сів поважно на пеньок,
Сперся на сухий Ціпок.
Ледве встав з пенька Цапок,
Допоміг йому Ціпок.

Чч

Пощастило над усе:
«Той щасливий, хто повзе.
Хто ж літає — той невдаха», —
Всім казала Черепаха.

Шш

«Маю крильця — й не птах:
Я з великих комах!» —
Подумки не вперше
Вихвалявся Шершень.

Щщ

Кажуть, я зубаста злюка,
Бо моя матуся — Щука.
От таких побільше б злюк,
Моя мама — з добрих Щук.

Юю

Незамінний я Юрок,
Особливо для ниток.
Тож без мене, без Юрка,
Не обійдеться ниткар.

Абетка

Яя

Сонце за горою тоне,
Камінь у траві холоде.
Втома все бере в полон...
Тягне Ящірку на сон.

Ьь

В алфавіті ми одна сім'я,
Хай не перший, а останній я.
В ньому залюбки живу отак,
Я – М'який і дуже скромний знак.

Загадки

* * *

Нахвалялася: «Щодня
Я сідаю на коня.
Страх боїться він мене.
Поганяю я конем».

* * *

Руки в них зрослися й крила,
Темна ніч їх полюбила.
Тільки сплять удень вони,
Вдень лякливі...

* * *

Понад лісом недалечко
В білих кучерях овечка.
Літо, осінь чи весна —
Не пасе траву вона.

* * *

Зверху я на вид зелений,
Все ж червоним я живу.
Хай зернята теж у мене —
Не гарбуз я, а ...

* * *

Що це за колючий м'яч
Стрівся на стежині,
Хоч бери сідай і плач —
Невтямки дитині.
Саме песик біг вухатий,
Догадався підказати.

ВІДГАДАЙ

* * *

Листя в яблуні густе,
А над нею синій степ.
Сяє у його долонях
Золото — гарячий сонях.

* * *

Сів на квіточку охоче,
Дрібно крильцями тріпоче,
Різнобарвний, променистий —
Отакому би в артисти!

* * *

Дружелюбні і веселі
Разом зводили оселі.
Може тиждень, може місяць
Будували ціле місто.
Ліс смереками багатий...
Як скажіть те місто звати?

* * *

Має клешні ще й міцні,
Не боїться риб.
Ними рие щось на дні
Підозрілий тип.

* * *

Дощову люблю погоду,
В річці не купався зроду.
В землю вріс, немов прилип,
В лісі проживу як...

* * *

Теплі-теплі, в дні холодні
Гріють пальчики й долоні.
Хоч і схожі, як близнята,
Розрізняють їх малята.

ВІДГАДАЙ

* * *

Хто подивиться на мене,
Каже: «Молоде, зелене».
Хоч і схожий на траву,
На городі я живу.

* * *

В нашому селі живе
Незвичайний журавель.
Не літає він, скрипить
І не мріє про степи.

* * *

Як на мене, цвяхи злі ці!
Насторожились друзки.
Їх не гладжу по голівці,
А частенько навпаки.

* * *

Панциром у мене шкіра —
Не боюся навіть звіра.
Тим же шляхом до води
Повертаюся завжди.

* * *

Хай мій хвостик, наче шило,
Чобітки я ним не шила.
Маю я до танцю хист,
Хвостик в мене — танцюрист.

* * *

Знає пташечка своє,
Людам віку додає.

* * *

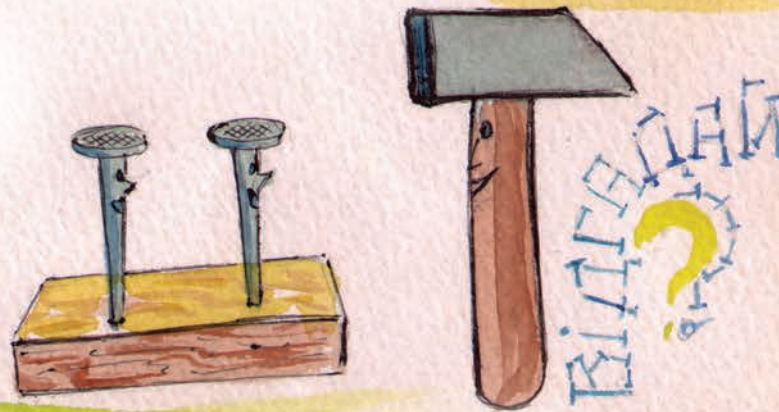
Місяченько довго слухав,
Понад лісом аж пожовк,
То виття не завірюхи.
Ліс радів: нарешті змовк.

* * *

Я в хатиночці живу,
Ми усюди разом,
З нею в пору дощову
Повзаю щоразу.

* * *

Певно, я на стільчик схожий.
Край стежини переходим
Я слугую кожен день.
В лісі я не просто...

* * *

Неохоче за столом
Лють гамує з бурячком.
Не сором'язливий він,
Хоч і червоніє...

* * *

Не вмю говорити я,
Та вчити всіх — мета моя.

* * *

Любі діти, білий м'ячик
Через біле поле скаче,
Слідом біла завірюха,
В нього довгі білі вуха.

* * *

Ходить і стоїть на місці,
Всюди є: в селі і в місті.

* * *

Начебто і я, й не я:
Вчора ще серпом сів.
Звідки зморшки ці взялися
Й голова, як бубон, лиса?

* * *

Мають неспокійну вдачу
Задираки й рідко плачуть,
Мають пісеньку веселу,
Нею будять люд по селах.

Засніваймо
разом

МИ МАЛЕНЬКІ ХРИСТІЯНИ

Вірші Миколи Близнюка

Музика Петра Юсипчука

Повільно

Вокал

Ми ма-лень - кі хрис-ти - я - ни, воз-ве-ли - чу-є - мо Бо - га.

В нас бо-лять Хрис-то - ві ра - ни Си-на Гос - по-да жи - во - го.

Приспів:

Хай сла-вить-ся і - м'я Тво - є, не - хай бу - де во - ля Тво - я,

як на не - бі, так і на зем - лі, хай сла-вить-ся і - м'я Тво - є.

Як на не - бі, так і на зем - лі, хай сла-вить-ся і - м'я Тво - є.

1. Ми маленькі християни,
Возвеличуємо Бога.
Нас болять Христові рани
Сина-Господа живого.

2. Йдем з молитвою до школи
І з любов'ю до народу.
Не забудемо ніколи –
З українського ми роду!

Приспів:
Хай славиться ім'я Твоє,
Нехай буде воля твоя,
Як на небі, так і на землі,
Хай славиться ім'я Твоє.

Приспів.

3. Гордимся рідним краєм,
Любимо свою родину.
Хай Господь оберігає
Нашу неньку Україну.

Приспів.

СРІБНИЙ ЧОВНИК

Вірші Миколи Близнюка

Музика Петра Юсипчука

Наспівно

Вокал

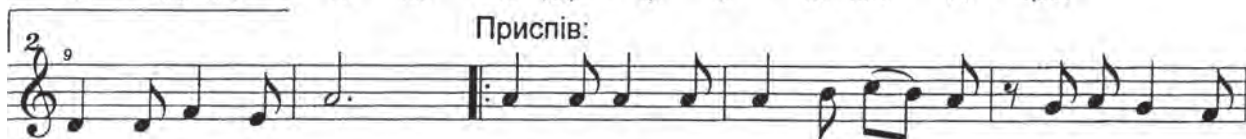

На - че пі - р'яч - ко, ве - сель-ця, чов - ник зе - рен - цем.

Мі - сяць пов - ні ніс ві - дер - ця із яс - ним ли - цем.

Приспів:

із яс - ним ли - цем. Ся - є чов - ник сріб - ним ден - цем, зіт - ка - ним з ро -

си. Про - сить мі - ся - ця о - зер - це: "Во - ду не не - си."

1. Наче пір'ячко, весельця,
Човник – зеренцем.
Місяць повні ніс відерця
Із ясным лицем.

2. Не тривож відерцем спокій
Ранньої весни...
Спить Телесик синьоокий,
Срібний човник снить.

Приспів:

Сяє човник срібним денцем,
Зітканим з роси.
Просить місяця озерце:
— Воду не неси.

Приспів:

Сяє човник срібним денцем,
Зітканим з роси.
Просить місяця озерце:
— Воду не неси.

ЗІРОНЬКА

Вірші Миколи Близнюка

Музика Петра Юсипчука

Вокал

В темпі вальсу

Ой, на І - ва - на та на Ку - па - ла, не дів - чи - нонь - ка
за - су - му - ва - ла. Не дів - чи - нонь - ка за - су - му - ва - ла.

1. Ой, на Івана та на Купала
Не дівчинонька засумувала. (2 рази)
2. А місяченько – ночі синочок,
Пливе до моря в росах віночок. (2рази)
3. Ой, на Івана та на Купала
На той віночок зіронька впала. (2рази)
4. Пливи, віночку, чи знаєш, друже,
Що місяченько за нею тужить?! (2рази)
5. Ой, на Івана та на Купала
Не дівчинонька засумувала. (2 рази)

ХИТРА ДОНЯ

Вірші Миколи Близнюка

Музика Петра Юсипчука

Спи Ган-ну - сю, спи ди-тят - ко, спи слухня - не ли - се-нят - ко.

Ве-чір ліг за не - бо - край, хит-рі оч - ка зак - ри - вай. зак - ри - вай.

Спи, ма-лень - ка, спи, сплять лі - си, сте - пи,

і зе - ле - ний гай - оч - ка за - кри - вай. вай.

1. Спи, Ганнусю, спи, дитятко,
Спи, слухняне лисенятко.
Вечір ліг за небокрай,
Хитрі очка закривай.

2. Удає, що спить Ганнуся,
Їй повірила матуся.
І незчулась доня мила,
Як себе перехитрила.

Приспів:

Спи, маленька, спи,
Сплять ліси, степи,
І зелений гай –
Очка закривай.

Приспів:

Спи, маленька, спи,
Сплять ліси, степи,
І зелений гай –
Очка закривай.

ГРАЙЛИВІ ПОТІЧКИ

Вірші Миколи Близнюка

Музика Петра Юсипчука

Весело

Вокал

Знов по - тіч - ки, як цим - ба - ли в ти - ші зо - ря - ній за - гра - ли.

Скрип - ки - ше - по - том сме - рі - чок не о - дин сми - чок в сес - три - чок. Скрип - ки - ше - по -

Приспів:

том сме - рі - чок не о - дин сми - чок в сес - три - чок. За - спі - ва - ли ніж - но скрип - ки

і дзве - нять цим - ба - ли. Рід - ні го - ри і по - тіч - ки в тан - ці за - круж -

ля - ли! Рід - ні го - ри і по - тіч - ки в тан - ці за - круж - ля - ли!

1. Знов потічки, як цимбали,
В тиші зоряній заграли.
Скрипки – шепотом смерічок,
Не один смичок в сестричок.

2. Не одна в калини гілка
Дивним голосом сопілки...
Для звірят гірського краю
Весело таночок грають.

Приспів:
Заспівали ніжно скрипки,
І дзвенять цимбали.
Рідні гори і потічки
В танці закружляли!

Приспів.

3. Знов сопілка і цимбали
В тиші зоряній заграли.
Скрипка жваво витинає –
Весело в карпатському краї.

Приспів.

ЧУГАЙСТЕР-МУЗИКАНТ

Вірші Миколи Близнюка

Музика Петра Юсипчука

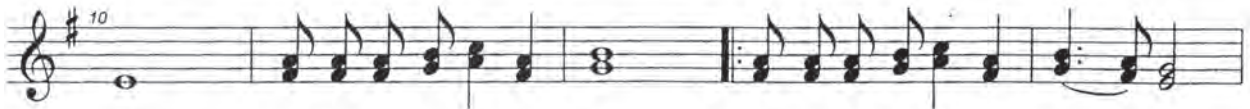

Доб - рий дух лі - сів Чу - гай-стер - на всі ру - ки справ-жній май-стер.

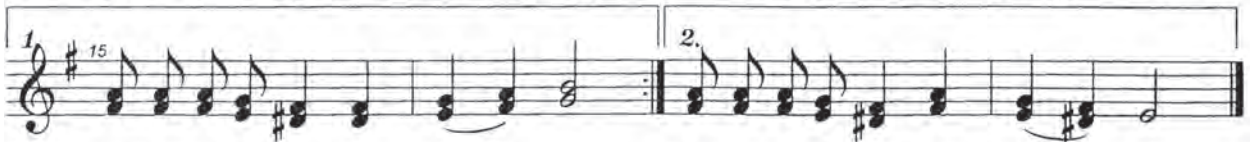
Приспів:

Во - рож - бит він і звiз-дар ду - же вправ-ний со - піл-кар. Ся - де в лі-сі на пе -

ньок вкри-тий зе - лен-ню ді - док. Як в со - пі - лоч-ку за - гра - є -

все тан-цю-є в рiд - нім кра - ї. все тан-цю-є в рiд - нім кра - ї.

1.Добрий дух лісів Чугайстер –
На всі руки справжній майстер.
Ворожбит він і звiздар,
Дуже вправний сопілкар.

2.Так вже в горах повелося...
В нього, як трава, волосся,
Лagідні зелені очі.
Допоможе всім охоче.

Приспів:

Сяде в лісі на пеньок
Вкритий зеленню дідок.
Як в сопілочку заграє,
Все танцює в рiднім краї.

Приспів.

3.Птаство весело кружляє
Над гірським високим плаєм.
Поки виграє дідок,
Не зупиниться танок.

Приспів.

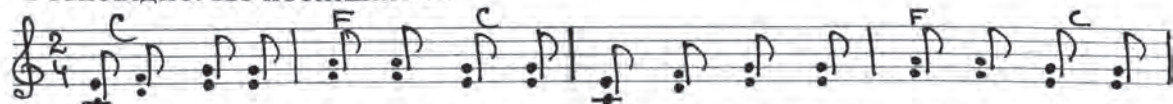

МИКОЛАЙ

Вірші Миколи Близнюка

Музика Лариси Чупринчук

Розповідно. Не поспішаючи

У - но - ці не в ру - ка - ви - ці Ми - ко - лай при - ніс гос - тин - ці.

Пет - рик ка - же: « І ме - ні... Ой, я - кі во - ни смач - ні!»

Приспів:

В діт - во - ри сьо - год - ні свя - то. Ся - ють вдяч - ні о - че - ня - та.

Чем - них ді - ток, так і знай ши - ро лю - бить Ми - ко - лай.

Уночі не в рукавиці
Миколай приніс гостинці.
Петрик каже: "І мені...
Ой, які вони смачні!"

Приспів:

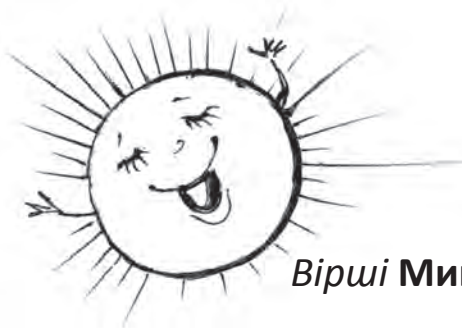
В дітвори сьогодні свято.
Сяють вдячні оченята.
Чемних діток, так і знай,
Щиро любить Миколай.

Носить у мішку пакунки,
Під подушки клав дарунки.
Тоня каже: "І мені...
Бачила такі ввісні!"

Приспів:

В дітвори сьогодні свято.
Сяють вдячні оченята.
Чемним діткам, так і знай,
Помагає Миколай!

ЖАРТІВНИК

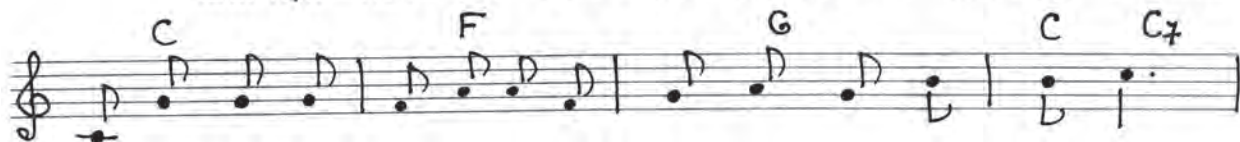
Вірші Миколи Близнюка

Музика Лариси Чупринчук

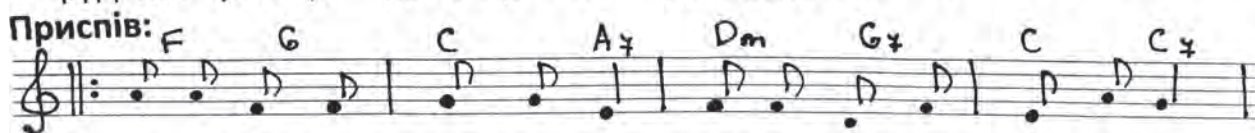
Весело

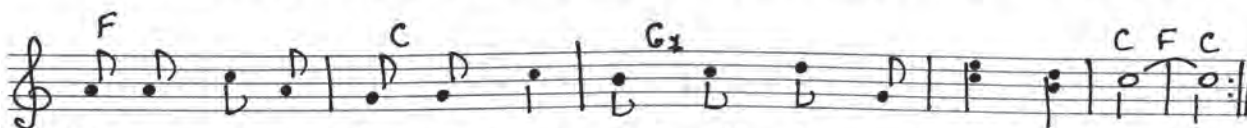
Сніг пух – нас - тий і гли – бо - кий по – бі - лив Кар – па - ти.

Дід Мо - роз щипа - є що - ки - лю - бить жар - ту - ва - ти.

Ді - ти зна - ють: доб - рий дід, хоч хо - лод - ний він, як лід.

Не щипа - є він всер - йоз, жар - тів - ли - вий Дід Мо - роз.

Сніг пухнастий і глибокий
Побілів Карпати.
Дід Мороз щипає щоки –
Любить жартувати.

Приспів:
Діти знають: добрий дід,
Хоч холодний він, як лід.
Не щипає він всерйоз,
Жартівливий Дід Мороз.

Особливо десь під вечір –
Не чекає нічки,
Радо голосній малечі
Пощипає щічки.

Приспів.

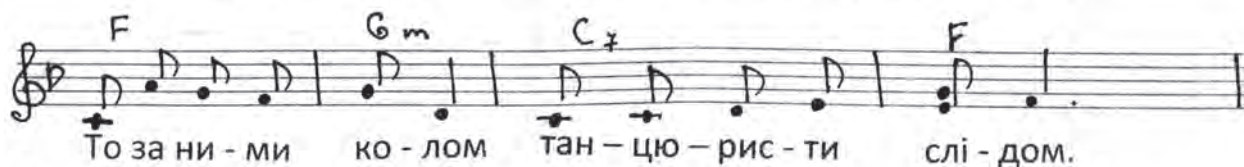

НОВОРІЧНИЙ РАНОК

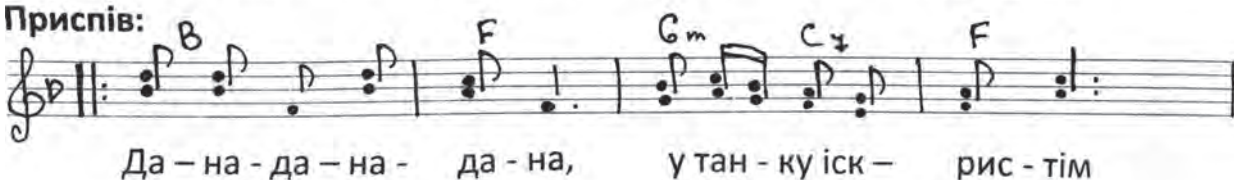
Вірші Миколи Близнюка

Музика Лариси Чупринчук

Весело

Приспів:

Не розквітло поле,
Не весна, не літо.
То за ними колом
Танцюристи слідом.

Приспів:

Дана-дана-дана,
У танку іскристім
Петрик і Оксана –
Вправні танцюристи.

Радість для ялинки,
З піснею довкола
Діти, як сніжинки,
Закружляли колом.

Приспів.

Дід Мороз охоче
Розправляє плечі,
Йти до танцю хоче
В коло до малечі.

Приспів:

Дана-дана-дана,
Вихором барвистим
В новорічний ранок –
Друзі-танцюристи.

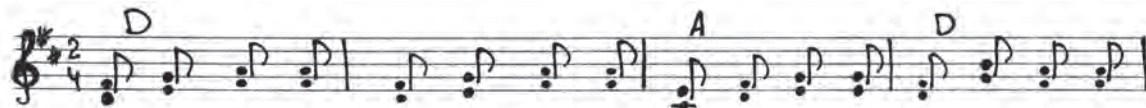

КОЛЯДА

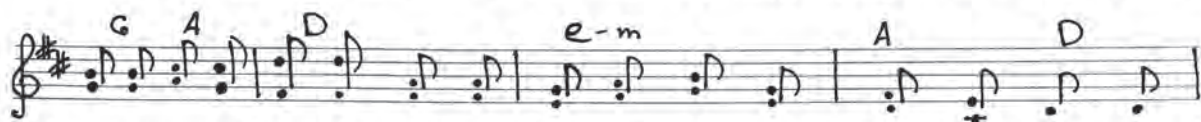
Вірші Миколи Близнюка

Музика Лариси Чупринчук

Не поспішаючи

Ми йде - мо ко - ля - ду - ва - ти, йти від ха - ти нам до ха - ти.

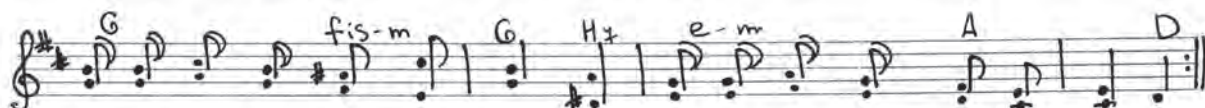

Всіх ми щиро по - здо - ро - вим з днем на - род - жен - ня Хрис - то - вим!

Приспів:

Про І - су - си - ка ма - ло - го ли - не ко - ля - да до Бо - га.

В зо - рях ску - па - ний Свят - ве - чір - світ - ла ра - дість для ма - ле - чі.

Ми йдемо колядувати,
Йти від хати нам до хати.
Всіх ми щиро поздоровим
З днем народження Христовим!

Не злякають нас морози,
З нами коляда в дорозі.
Ой цікава коляда
В кожну шибку загляда.

Приспів:

Про Ісусика малого
Лине коляда до Бога.
В зорях скупаний Святвечір –
Світла радість для малечі.

Приспів.

Усміхаються сніжинкам
І доріжки, і стежинки,
Кличуть нас колядувати,
Йти від хати нам до хати.

Приспів.

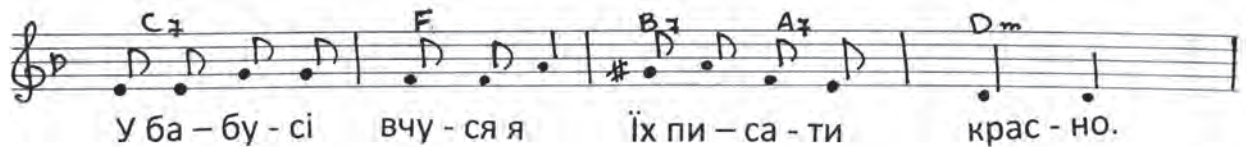
ПИСАНКА МОЯ

Вірші Миколи Близнюка

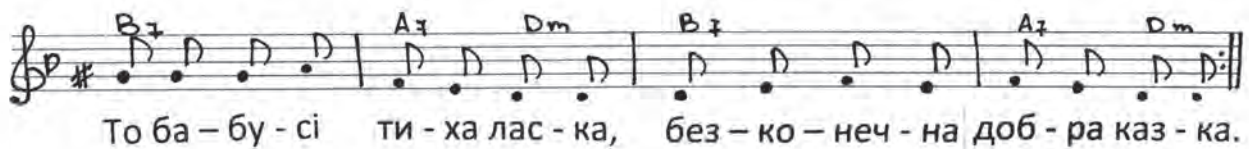
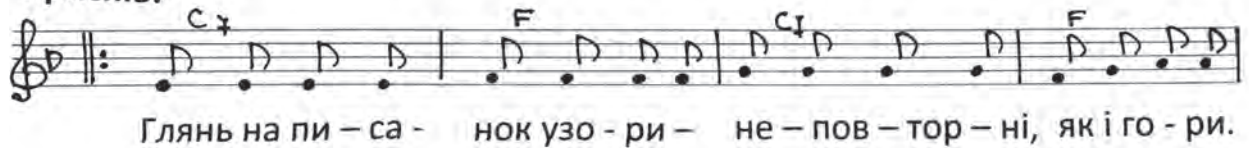
Музика Лариси Чупринчук

Помірно

Приспів:

Кожна писанка сія
Сонечком незгасно.
У бабусі вчуся я
Їх писати красно.

Промінцями до небес
Барви писанкові.
Чує світ: «Христос Воскрес!»
Для добра й любові!

Приспів:
Глянь на писанок узори –
Неповторні, як і гори.
То бабусі тиха ласка,
Безконечна добра казка.

Приспів.
Кожна писанка моя
Так серденьку мила.
Їх писати вмію я,
Як бабуся вчила.

Приспів.

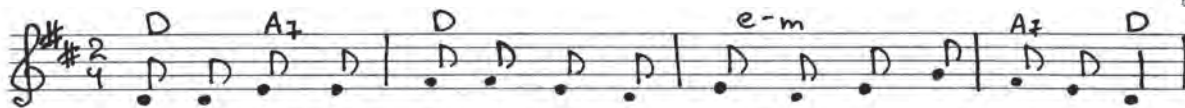

МАМА ГАЛЯ

Вірші Миколи Близнюка

Музика Лариси Чупринчук

Не поспішаючи

Ля - лі плат - тяч - ко по - ши - ла, вдяч - на ля - леч - ка ме - ні.

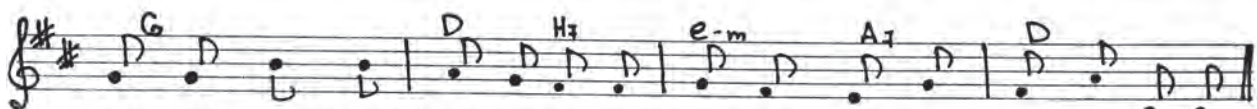

Як мо - я ма - ту - ся ми - ла, я спі - ва - ю їй піс - ні.

Приспів:

Я ма - ту - се - ю горд - жу - ся, тіль - ки в нас та - ка ма - ту - ся.

Ви - ши - валь - ни - ця і тка - ля, ще й крав - чи - ня ма - ма Га - ля.

Лялі платтячко пошила,
Вдячна лялечка мені.
Як моя матуся мила,
Я співаю їй пісні.

Ніжні ниточки шовкові
Пелюстками зірочок.
Ниточки ті кольорові,
Як веселка, рушничок.

Приспів:

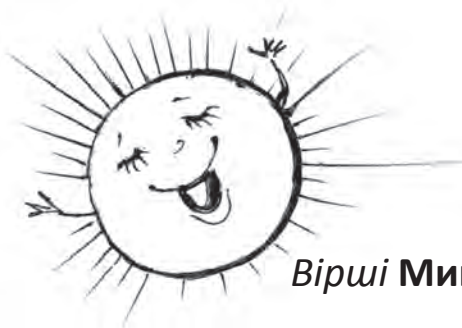
Я матусею горджуся,
Тільки в нас така матуся.
Вишивальниця і ткаля,
Ще й кравчиня мама Галя.

Приспів.

Килимок матуся ткаля,
Він, як сонечко, сія,
Я охоче помагала –
Ткалею теж буду я!

Приспів.

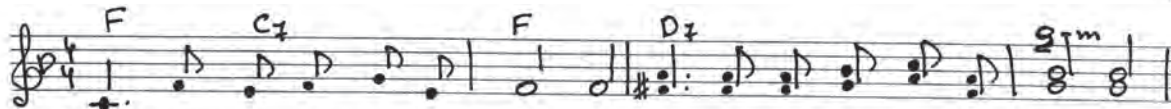

ГРАЙ, БАНДУРО, ГРАЙ

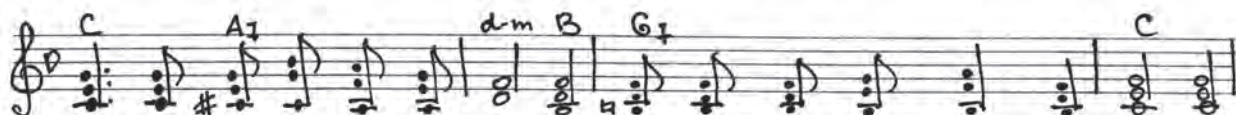
Вірші Миколи Близнюка

Музика Лариси Чупринчук

Не поспішаючи

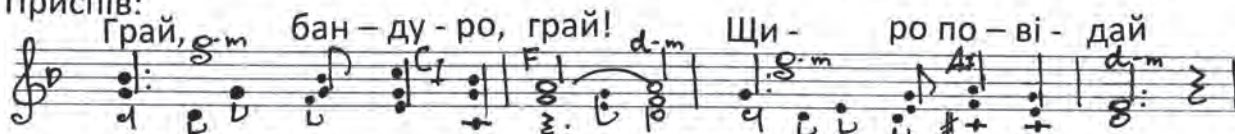

Стіль - ки в го - ло - сі бан - ду - ри бо - лю, ра - дос - ті, за - жу - ри.

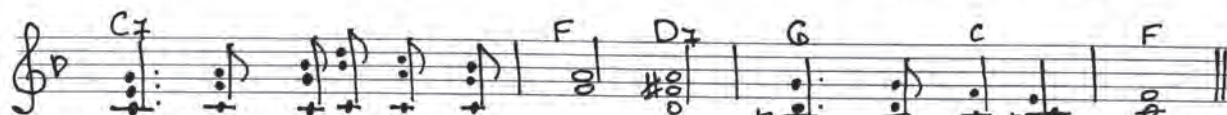

Стру - на - ми так сер - цю ми - лі ви - гра - ють дніп - ров - ські хви - лі.

Приспів:

ти грай, бан - ду - ро, ти грай. всім щи - ро по - ві - дай

про Вкра - їну - рід - ну зем - лю - най - ми - лі - ший край.

Стільки в голосі бандури
Болю, радості, зажури.
Струнами так серцю милі
Виграють дніпровські хвилі.

Приспів:

Грай, бандуро, грай!
Щиро повідай
Про Україну – рідну землю –
Наймиліший край.

Заспіває вся родина,
Сонечком цвіте калина,
Як від серця і до серця
Українська пісня лється.

Приспів.

В пісні щирій розлилося
Золотих ланів колосся,
Синьограєм Чорне море,
Буйний вітер з Чорногори.

Приспів:

Грай, бандуро, грай!
Душу виливай
Про Україну – нашу неньку –
Найдорожчий край.

НЕВМИРУЦІ НА ВІКИ

Вірші Миколи Близнюка

Музика Лариси Чупринчук

Не поспішаючи

Тіль - ки роз - вид - няв - ся світ, вдо - сві - та ра - нень - ко

ви - ру - ша - ли у по - хід сла - ні ко - за - чень - ки.

Приспів:

Гей, гей! Гей, гей, гей! Сла - ні ко - за - чень - ки!

Тільки розвиднявся світ,
Вдосвіта раненько
Вирушали у похід
Славні козаченьки.
Гей, гей! Гей, гей, гей!
Славні козаченьки!

Волю захистять в борні
Вірність і відвага.
Степ і небо в далині —
Синьо-жовтим стягом.
Гей, гей! Гей, гей, гей!
Синьо-жовтим стягом.

В саяві сонця синява
В рідній їм сторонці.
Військо йде: раз-два, раз-два!
Твердість в кожному кроці.
Гей, гей! Гей, гей, гей!
Твердість в кожному кроці!

Марширують вояки,
Їхня пісня лине.
Невмируці на віки,
Як і цвіт калини.
Гей, гей! Гей, гей, гей!
Як і цвіт калини!

Літературно-художнє видання

БЛИЗНЮК Микола Іванович

НАЙМИЛШИЙ КРАЙ

Вірші для дітей

“Писаний Камінь”

Косів

2014

Редактор

Аделя Григоруk

Художник

Любов Ковалишин-Косович

Коректор

Любов Троянська

Комп'ютерний дизайн

Віталія Стефурака

Видруковано в ПП “Писаний Камінь”

Свідоцтво Держ. реєстру: серія ІФ, № 44

Івано-Франківська обл., м. Косів,

вул. Незалежності, 28,

тел-факс: 2-24-91

Підписано до друку 11.08.14. Формат 60x84\8. Папір крейдований.

Друк офсетний. Умов. друк. арк. 11,16. Обл.-вид. арк. 6,78.

Тираж 1000 прим. Замовне 394.